

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2001.

BOG NAŠU ŽALOST OKREĆE U RADOST

Dolazak Sina Božjega na zemlju objavljuje koliko je čovjek vrijedan pred Bogom. Dar života što ga je Bog udahnuo u čovjeka toliko je velik, da je to bio dovoljan razlog da Bog samoga sebe oplijeni i postane čovjekom, zato da se spasi čovjekov život. „Ja sam došao da imaju život, u izobilju da ga imaju“ (Iv 10,10).

Život na koji je čovjek pozvan je sudjelovanje u Božjem životu, i to zauvijek, te tako nadilazi zemaljsko postojanje. Ali život na zemlji je začetak čovjekova postojanja i zato neodvojiv od čitavog tijeka života. Već u toj fazi Bog obdaruje čovjeka svojim životom koji će dostići svoju puninu u vječnosti.

Život na zemlji često se odvija u uvjetima koji ga ugrožavaju. Ima slučajeva kada čovjek poželi da ga Bog oslobodi teškoća tako da ga s ove zemlje pozove k sebi. Danas se mnoge naše obitelji nalaze u teškim prilikama. Obeshrabrene i bez nade ne osjećaju se dovoljno hrabrima preuzeti brigu za još jedno dijete. Živi primjeri ljudi iz Biblije i sadašnjosti dokazuju da se još nitko nije postidio tko je u Boga stavljao svoje pouzdanje. Ima dobrih ljudi koji bi htjeli i mogli pomoći. Osobno ću se založiti da se pomogne svakoj obitelji koja je velikodušna u prihvaćanju djece. Bog nas neće zapustiti. No, mi trebamo dokazati da imamo povjerenja u njega. Trebamo mu vjerovati.

Otvarajući se ljubavi čovjek postaje dar drugome i u tome nalazi veliku radost. Treba se otvoriti toj ljubavi koja rađa radošću. Ako nam se čini da je to darivanje isprva mučno, tada čujmo što Isus govori: „Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se vaša okrenuti u radost. Žena kad rađa žalosna je... ali kad rodi dijete ne spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet. Tako i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti i srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće“ (Iv 16, 20-22).